

[Stavad]

Vi oplever i disse dage, hvordan den ene trailer efter den anden kører over grænsen med øl på laddet, og at man frisk og frejdigt går ind til den kære tolder og skriver under på, at det er til privat forbrug. Han føler, at han er til grin. Vi kan vel godt sige, at vi andre også er til grin i det system.

Jeg mener, uanset om vi kan lide det eller ej, at vi er nødt til at forholde os til den problemstilling, og det koster penge. De penge må vi hjælpe hinanden med at skaffe. Med et underskud på statsfinanserne, der ligger i størrelsesordenen mellem 30 og 40 mia. kr., kan vi ikke bare øge dette underskud. Derfor er det fuldstændig vanvittigt, at regeringen med sine ændringsforslag fjerner grundlaget for, at vi kunne tage grundlæggende fat på nogle af disse problemer. Derfor endnu en appel til skatteministeren og til fornuftige folk i de to regeringspartier om, at vi burde sætte os ned og sammen sørge for at få dette problem løst.

Det er jo ikke sådan, at vi kan fortryde dette, når vi kommer hen i april eller maj måned. Man skal være opmærksom på, at når regeringen fremsatte sine forslag den 27. december 1990, havde det baggrund i, at man, hvis lovforslagene ikke blev fremsat inden nytår, ville kunne anklages for, at der ville være tilbagevirkende kraft i dem eller i hvert fald ville blive rejst en diskussion om det.

Hvis disse forslag nu bliver stemt igennem ved anden behandling, er konsekvensen, at vi så heller ingen penge har i 1991, fordi de fleste af pengene fra udlandslempelsen og fra varelagernedskrivninger ikke kommer i 1991, men først i 1992. Derfor er vi, hvis vi skal til at operere på et nyt lovgrundlag, helt fremme i 1993, inden vi har de penge til rådighed. Det beder jeg skatteministeren, det beder jeg hr. Aagaard, det beder jeg andre, som er optaget af disse problemer – går jeg ud fra – om at overveje.

Jeg vil måske i den forbindelse – da jeg tror, at det måske har lidt større effekt – også rette en appel til hr. Jens Thoft og til SF. SF har to udmærkede forslag, som også er til behandling her, netop om udlandslempelsen og om varelagernedskrivningerne.

Hvis hr. Jens Thoft og SF ville lade være med at bringe disse forslag til tredje behandling, ville hr. Jens Thoft og SF opretholde en mulighed for, at vi, helt frem til oktober for den sags skyld, kan skaffe finansiering til at foretage for-

nuftige ting. Derfor vil jeg godt sige til hr. Jens Thoft, at jeg synes, at det er meget, meget nyttigt, at SF, på trods af at regeringen kom med sine forslag, også fremsatte egne forslag. Jeg tror, der er en rimelig god chance for, at et flertal her i Tinget besinder sig, så vi kan lave noget fornuftigt, hvor vi får brug for de penge. Derfor ville det efter min opfattelse være tosset at bringe SF's forslag til tredje behandling sammen med regeringens. Jeg kan se på hr. Jens Thoft, at han ikke er helt fremmed over for tanken. Derfor håber jeg, at vi kan få noget fornuftigt ud af det, inden folketingssamlingen er løbet ud.

Må jeg så vende mig til den del af regeringens forslag, hvor regeringen med vidt åbne øjne lukker op for ny skattespekulation. Vi har endda fået det autoriseret af skatteministeren. Hvis man går spørgsmål og svar igennem vedrørende lovforslag nr. L 4, er der en ministeriel bekræftelse af massive skattespekulationsmuligheder i det, som regeringen foreslår. Det er rigtigt, at en stor del af spekulationen er der i forvejen. Men man øger yderligere spekulationen. Man vil ikke være med til at gribe ind. Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at så snart Socialdemokratiet har forladt forhandlingsbordet, så snart skatteministeren sidder over for repræsentanter for andre partier, som af naturlige årsager ikke har tilstrækkelig indsigt i disse her ting – det var ikke de skattepolitiske ordførere, der forhandlede finanslov, det var folk med stor indsigt i mange ting, men ikke just i disse forslag her – har skatteministeren benyttet lejligheden til, som jeg oplever det, at trække sit lovforslag nr. L 10, så Folketinget end ikke fik lejlighed til at tage stilling til, om man i hvert fald ville begrænse den fidus, som vi har påpeget ved vores spørgsmål nr. 60, og som skatteministeren har bekræftet vil kunne give – i en meget simpel konstruktion foretaget af revisorer, men det kunne være advokater, det kunne være andre – en gevinst, en skattemæssig besparelse, på langt over 100.000 kr. hvert eneste år, og hvor skatteministeren giver udtryk for, at man heller ikke kan gøre noget ved det, som lovgivningen er, og at han i øvrigt ikke vil være med til at gøre noget ved det.

Jeg synes, det er beskæmmende, at regeringen ikke vil gøre noget som helst imod skattespekulation, men jeg synes, det er endnu mere beskæmmende, at regeringen med vidt åbne øj-